

den højtærede Minister, fordi de Forhandlinger, som siden den Tid have fundet Sted — med Hedeselskabet maa jeg antage — have ført til, at man har forhøjet Bevillingen med 5,000 Kr. Som den ærede Ordfører sagde, og jeg hørte ikke den højtærede Minister indvendte noget derimod, betød dette, at medens man den Gang forudsatte, at Fragten, der skulde betales af Forbrugerne, skulde være en Tredjedel, bliver den nu en Femtedel. Forudsat, at dette, hvad jeg haaber, er rigtigt, og forudsat, hvad jeg antager givet, da Indstillingen er fket af Ministeren med hele Udvalgets Tilslutning, at den ogsaa bliver vedtaget, vil jeg, inden denne Sag nu forlader os, tillade mig paa Mergelforbrugernes og særlig paa de midtydste Mergelforbrugeres Vegne — det er dem, jeg har været Talsmand for — at takke for, at denne Ordning har fundet Sted. Jeg er overbevist om, at fra deres Side er der en hjertelig Taknemmelighed til Stede paa Grund af det, her er fket. Jeg vil tilføje, at det er ikke alene dem, men ogsaa Samsfundet, der kommer til at nyde godt deraf, og det er vel derfor, at man har været saa villig til at gaa denne Vej. Man gaar nemlig ud fra, at jo flere Hjem der kan blive ude i disse Egne, desto større bliver Nationalformuen; Jorden der kan imidlertid ikke dyrkes op til noget frugtbart Udbytte uden Mergel. Foranstaltningen virker altsaa til det almene Vel, samtidig med at de enkelte nyde Fordel deraf. Derfor slutter jeg disse Par Ord med en Tak til alle dem, som have været medvirkende til, at Bevillingen staar, som den staar, idet den har den Betydning, som den har.

S. Sage: Ja, jeg vil blot udtale, at naar det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) var saa overordentlig glad ved en ny Bevilling til Rouden Esbjerg—Midt-England, saa forundrer det mig ikke, det er ganske i Konsekvens med hans hele Opfattelse. Men en Ting tror jeg dog, han vil indrømme, at jo mere man forbedrer Skibene, jo mindre synes Esbjerg at være den rette Havn til disse større Skibe med det større Dybgaaende, man nu maa kræve, for at Afkolingsmaskiner og saadanne Ting kunne installeres deri. Det er altsaa i og for sig ogsaa en Betragtning,

der maa gøres gældende mod at gaa videre og videre ad denne Vej. Naar den højtærede Minister fandt en Beroligelse i, at Bevillingen kun gjaldt for et Aar ad Gangen, saa indrømmer jeg, at man formelt staar frit; men reelt staar man ikke frit, naar man engagerer sig for en saadan Vej; thi Afsenderne og andre, som have Interesse deri, ikke at tale om Statskonsulenterne, ville nok blive ved at paavise Nødvendigheden af at gaa videre og videre, og saa vil Bevillingen nok vedblive at vokse, og der vil bestandigt komme ny Krav. Saadan gaar det i Reglen, og jeg ser ikke, der er Grund til at tro andet, end at det vil gaa saadan ved denne Lejlighed ogsaa. Det glæder mig, at den højtærede Ministers Opmærksomhed er henvendt paa, at der vil være Reserverstibe til Disposition, thi det er aldeles nødvendigt. Jeg indser blot ikke, hvorledes det skal blive muligt; men det bliver jo vedkommende Næderis Sag at tilfredsstille de stillede Forbringere for det Beløb, her bliver stillet til Raadighed.

Med Hensyn til Magelæg skal jeg blot kort bemærke til den højtærede Minister, at jeg jo her i en vis Forstand er mere ministeriel end den højtærede Minister selv, og jeg finder, at naar den højtærede Minister har Lov til at sælge frit efter denne Lov, er der ikke nogen Grund til at give et i alt Fald almindelig Afkald paa denne Ret med Hensyn til Dyrehaven; thi de afstaarne Stykker ere virkelig blevne selvstændig isolerede Statsejendomme, hvor Administrationen efter Loven af 27de Januar 1852 formentlig maa kunne anvende sine gode Ideer uden absolut at maatte ty til Rigsdagen. Med Hensyn til Magelæg i Almindelighed forekommer det mig dog, at det kommer an paa Omfanget af saadanne Dispositioner. Det gaar her som ved mange andre Lejligheder, at Kvantiteten bestemmer tillige Kvaliteten. Ja, hvis det er mindre Magelæg, som ere nødvendige, som Appendix til et Salg, vil ingen kunne sige noget dertil, men hvis man vil foretage Magelæg til Beløb af flere Hundretusinde Kroners Værdi og vilde hævde, at hvis man har Lov til at sælge, har man ogsaa Lov til at magelægge, saa tror jeg nok, man er kommen ind paa en Vej, som ikke er hjemlet ved denne Lov. Thi hvis den højtærede Minister vilde magelægge de store